

Dokumentation i praksis – en lille inspirationsrejse

Af Hanne Marie Kristensen og
Camilla Gade, Vidensteamets
sekretariat

Velkommen til dette særnummer af VidensTema. Her kan du læse en række artikler, der dels giver inspiration til dokumentationsarbejdet og dels prøver at motivere til at opfatte dokumentationsarbejdet som en fordel i stedet for en sur pligt. Udgangspunktet for alle artiklerne er ens: **Behovet for dokumentation er kommet for at blive! Så hvordan kan vi indrette vores dokumentationsarbejde, så det hjælper både os selv og de brugere, vi arbejder med?**

Netop dette spørgsmål har pædagogen Marleen Stefansen arbejdet med i sit Master Projekt i Socialpædagogik. Her kommer hun med sit bud på, hvordan man kommer i gang med at dokumentere, ”så det nytter”, og hvordan man får medarbejderne med på vognen. Denne artikel er startsignalet til en tur rundt i landet, hvor du som læser frit kan lade dig inspirere af alle de gode ideer.

... men hvorfor er det en god ide at basere praksis på beviser?

Rejsen starter i Nordsjælland, hvor Rønnegården har valgt at deltage i et omfattende projekt. Her laves beskrivelser af beboerne ud fra deres funktionsevne. Dette har hjulpet medarbejderne med at holde fokus på udvikling og fastholde de rutiner, der har en gavnlig effekt på beboerens udvikling.

Fra Nordsjælland går turen til Herning Kommune. Her er flere interessante projekter i gang omkring evidensbaseret praksis. Men hvorfor er det en god ide at basere praksis på beviser? Evidenskoordinator Lotte Cortsen kommer med sit bud på et svar.

Vi bliver for en stund i Herning kommune, for i døgntilbuddene Lindehuset/Guldsmeden har medarbejderne selv udviklet et

dokumentationssystem. Det hjælper dem med at strukturere arbejdet med de børn og unge, der bor på døgntilbudet. De oplever, at når alle følger præcis den samme rutine, så sker der virkelig noget med børnene.

Inden rejsen går videre, gør vi holdt hjemme hos cand.psych. Susanne Idun Mørch, som mener, at praksisfortællinger kan gøre os alle klogere. Hvis de bliver sat i system, kan de være med til at udvikle fagligheden til fordel for brugerne. Susanne har skrevet flere bøger om praksisfortællinger, og hun kommer her med sit bud på, hvordan man også inden for det socialpædagogiske felt kan have nytte af at fortælle, ”hvad det egentlig er, man går og laver”.

Rejsen ender nordpå ved Sødisebakke i Mariager, hvor de på afdelingen Skovbo har digitaliseret hverdagen. Væk med endeløse rækker af mapper og meterhøje papirbunker. Al dokumentation foregår nu på computere, og beboernes hverdag struktureres af detaljerede beskrivelser i ”flip-mapper”. Systemet giver ro på afdelingen, og antallet af magtanvendelser er faldet markant.

Så hold fast i sædet og tag med på inspirationsrejse rundt i landet. Måske bliver du overrasket over, hvor meget man kan få ud af ”bare” at skrive tingene ned!

God læselyst!

Dette særnummer inviterer på en rejse rundt i landet, hvor du som læser frit kan lade dig inspirere af alle de gode ideer.